

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 lipca 1959 r.

w sprawie zarachowywania przez przedsiębiorstwa państwowe wpływów i wydatków z tytułu kar umownych za niewykonanie umów dostawy.

Na podstawie § 3 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 151 Rady Ministrów z dnia 13 kwietnia 1959 r. w sprawie zapobiegania tworzeniu się oraz upływniania zbędnych zapasów w przedsiębiorstwach produkcyjnych i w przedsiębiorstwach obrotu materiałami zaopatrzeniowymi (Monitor Polski Nr 52, poz. 249) ustala się, co następuje:

§ 1. Wpływy i wydatki z tytułu kar umownych za niewykonanie umów dostawy, otrzymywane bądź ponoszone przez przedsiębiorstwa, zarachowuje się jako zyski bądź straty nadzwyczajne przedsiębiorstwa.

§ 2. Kwoty, o których mowa w § 1, księguje się na podstawie dowodów bankowych stwierdzających odpowiednio wpływ na rachunek rozliczeniowy bądź wydatek z rachunku rozliczeniowego bezpośrednio na koncie „Straty i zyski” w korespondencji z kontem „Rachunek rozliczeniowy”, pod da-

tą wyciągu bankowego, do którego były dołączone dane dowody.

§ 3. Kwoty, o których mowa w § 1, nie podlegają wyłączeniu z podstawy obliczenia wysokości odpisów na fundusz zakładowy.

§ 4. Instrukcja nie dotyczy przypadków uregulowanych w przepisach szczególnych, a w szczególności kar umownych, które w myśl § 2 uchwały nr 355 Rady Ministrów z dnia 19 września 1958 r. w sprawie zapewnienia właściwej jakości towarów przeznaczonych na zaopatrzenie ludności (Monitor Polski Nr 77, poz. 450) wpływają na zwiększenie funduszu ryzyka handlowego przedsiębiorstw handlowych.

§ 5. Instrukcja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1959 r.

Minister Finansów: w z. *J. Trendota*